2 JUSTIMS-MORNING STAR.

PUBLISHED AT MANEPY, CEY-

Righteousness exalteth a Nation: but Sin is a Reproach to any People.

SPRICE-TWO SHILLINGS A YEAR,

மசம். புத்தகம், சஞ்சிகை. மக.] துஅாடுசும் இல. ஆனி மு. அ உ. வியாழக்கிழமை. — Thursday, June 8, 1854. [Vol. XIV. No. 11.

TERMS OF THE PAPER.

TERMS OF THE PAPER.

A single copy 2 shillings a year. Mail subscribers, free of bostage, 4 shillings—to be Pate 18 a Advance. It payment for delayed beyond the free querier, 6 peace extra; it beyond the second, or July 181, 1 shilling. To Native Agents, who will send Advance pay for 5 capies, we will send the 6th gratis, and at this rate for any number of copies.

Advance 2 shillings. At this rate each will appear twice, if the advertiser so represts.

All notices of deaths and marriages will be chargeable as advertisements.

Communications must be post paid to receive attention. The following persons will act as Agents for the Star.

JAFFNA—TRE MISSIONARIES.
POINT PEDRO—L, LEISCHING, ESQ.

TRINCOMALIE { Rev. J. WALTON, COLOMBO—DR. C. ELLIOTT.

KANDY—MR. L. LANTON.

BATTICALOE—Rev. J. KILNER.

MADURA—Rev. C. F. MUZZY.

[The Main Results of the later Vedic Researches in

Germany.]

இந்தியரின் நால்வேத விசார‱ப்பேறு. இரண்டாவது அந்தரத்துத் தேவர்கள். இவ்வகுப் பிற் சேர்ந்தவர்களில் ஒருவர் வாயு. வாயுவென் இத்சோல் வீசனைனும் பொருளுள்ள வா என் னும் பததியாற் பிறந்தது. வாயு ஆயிரவாசி உடை யவரென்றும், குரியோதயத்தில் சோமத்தைப் பா னஞ்செய்ய வருபவரென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறுர். புயல் காற்றுகளை ஒரு சேவனயென்று சொல்லி விருக்கின்றது. அவர்களுக்கு மருத்து என்றும் உரு த்திரரேன்றும் பேர். அவர்கள் பளபளப்பான யுத்த ஆயுதங்களைத் தரித்த, ஈட்டி கணப் பிடித்த, புள் ளிக்ற மான்கள்மேல் ஏறிப்போவார்களேனவும், அவர்கள் வருமிடத்தையும்போதமிடத்தையும் ஒரு வனுமறியானெனவும், அவர்கள் இரைந்தகொண்டு சேல்லும்பொழுது அவர்கள் சத்தம் மாத்திரம் உரத் தத் தோனிக்குமெனவும், அவர்களைக்கண்டு பூமி அதிர்ந்து மலைகள் குலுங்குசின்றனவெனவுஞ் சொ அறாந்த மடைகள் இத்து இந்திரனுடைய சே ல்லியிருக்கின்றது. அவர்கள் இந்திரனுடைய சே வனக்குச் சேர்ந்தவர்களேன்றம், அவனுடைய படைத்தவணவர்களேன்றத் சொல்லப்படுகிறர் கள். அவர்கள் அதாவது மருத்துகள் மாருதற்களு க்கு விசேஷீத்த தேவனும் எண்ணப்படுகிற உருத் திரனேன்னுமொருவரடைய புத்திரராம். உருத்தி ரஷன அவர்களுடைய பிதாவென்று பலமுறையுஞ் சோல்லியிருந்தாலும், அவரைச் சொய இலட்சண ந்களுள்ள தேவனுய்ச் சொல்லியிருப்பது மிகவு மரிது. அவரை மாத்திரங் குறித்துச்சொல்லும் சக் தங்கள் மிகவுஞ் சொற்பம். அவர் ஓர் வல்லைப் திகள் முத்திற்கு சொற்பம். அவிர் வில்லில் பிடித்தக் கூரிய அத்திரத்தை பூமியிற் பிரயோகிக் கிறுமுன்று சோல்லியிருக்கின்றது. அவருக்கு மனு ஷ சங்காரனென்றபேர். சிவனேன்றெரு தேவன் வேதந்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கலில்லை. சிவ என்னும் அவரடையபோர், வேதங்களிலே பலம றையும் வருசின்றது. தமையுள்ள என்னுங் கரு த்தான பண்புச்சோல்லாயேயன்றி, ஒரு தேவனு டைய காமமாய் வேதங்களில் ஒருவிடத்திலேயு ம் வாலில்லை. வேதங்களுக்குப் பின்ஞன காலங் களிலே சிவனென்ற சொல்லவந்தது உருத்திரன யிருக்கக்குமேன்று உலிற்றினி செர்ல்லகிறர், இந்திரனே அந்தர தேவர்களுக்குள் விசேஷித்தவர். அவர் அந்தரத்துத் தேவர்களுக்குள் மாத்திரமல்ல, சகல தேவர்களுக்குள்ளும் விசேஷித்தவர். அவர் நீலகிறமான ஆகாயத்தக்குத் தேவன். விருத்திர ஒன்ன்னுமொரு பிசாசு முகில்களினுல் தன்மைப் போர்த்தக்கொண்டு ஆகாயத்திலே பமந்த கூரிய போத்துக்கொண்டு ஆகியத்திக்கப் போதி திரு கள் மறைத்து மறைபையும் பூமியில் விறாதபடி செய்ததாம். இந்திரேஞே அதிஞேடே கொடியயுத் தஞ்செய்து தன்னுடைய இடியேறகளிஞலே அ தைப்பீறிச் செயங்கொண்டு குரியனும் கீலகிறமா ன வானமுர் தோன்றவும் மழை வருஷிக்கவுஞ் செ ய்தாராம். இதினும் வேறைசில ரியாயத்தினுலுமே இந்திரன் மகத்தவமான தேவேனுய் எண்ணப்பட இர்திரன் விசேஷீத்த தேவனென்பது அ வர் மற்றத் தேவர்கள்மேல் அதிகாரமுள்ளவபென் ற கருத்தல்ல் வேதங்களிலே தேவர்கள் ஒருவர் மேலொருவர் அதிகாரமுள்ளவர்களாய்ச் சோல் மேகோருவா அறுகுமாறாள் விக்கார்ம்ச லப்பட்டிருக்கலில்லை. சகல தேவர்களும் அந்த ந்த இடங்களிலே சுயாதிபர்கள். ஒதுவருக்கும் கீழ் ப்பட்டவர்களல்ல. இந்திரனே மிகுதியாய் ஸ்தோ த்திரிக்கப்பட்டவரும் பிரார்த்தித்கப்பட்டவகுமேன்

பதே இந்திரன் விசேஷுத்த தேவனென்பதின் கரு த்த. அவர் இரண்டு மெஞ்சள் வன்னமான சுதிரை ' யும் அழைத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆறுதலா பூண்ட தேரையுடையவர். அவருடைய ஆயுதம் இடியேறு. புயல் காற்றுகளாகிய மருத்துகள் அவ ருடைய தோழர். வல்லமையுடையோன், மருத் ததலைவன், பராக்கிரமி, விருத்திரசங்காரி, சோம் பானியென்பவைகள் அவருடைய நாமங்கள். தன க்குரிய கைவேத்தியமாகிய சோமத்தைப் பானஞ் செய்யத் தன்னிரதத்தில் விரைந்துவர்து அதைக் குடித்து அதிரைவ்வரும் வேகத்திரைவ் விருத்திரண ச் சங்கரிக்கும்படி. தீவிரித்துப் போவாரென்று சொ ல்லியிருக்கின்றது. (இன்னும்வரும்.) (இன்னும்வரும்.)

[Death of Elizabeth, wife of Aaron of Tillipally.] எலிசபேத்தென்பவள் கிறிஸ்தவளான பெற்றுர் களிடம், தஅோட்அம் ஹு. அற்பசி மூ. லரு ் வை. பிறந்து நானஸ்நானம்பேற்றுப் பெண்பிள்ளக புறாது தொலங்களையாகபாறுப் புகுகிச்பக்கைக்கு நூக்காக ஸ்தோபிக்கப்பட்ட உழிவிற் பள்ளிக்கடைத் தேற் படித்தக் கீழிஸ்தலின் சபையிற் சேர்ந்த, தூசாசரும் ஹோ. ஆரோன் அல்லது முருகேசர் அதுறுசேலம் என்பவருக்கு மணலியாக விவாக ம்பண்ணப்பட்டாள். இவள் சுகமேயிருந்த காலத் தில் நல்லொழக்கமுக் தேவபத்தியுமுள்ளவளாயும், சூழவிருக்கும் அஞ்ஞானிகள் மெய்யான கிறிஸ்தவ ளேன்று சொல்லத்தக்கவிதமாயும் நடந்தவந்தா ள். மேலும் இவள் அயலிலிருக்கும் பெண்சனங் கள் தன் வீட்டுக்கு வரும்போதெல்லாம் அவர்களு க்கு வேதாகமத்தை விருப்பத்துடனே வாசித்து வி ளங்கக் காட்டுவாள். இன்னும் பலமுறைகளிலு ந் தன் நாய்கனுக்குத் தன்னுற் கூடியமட்டும் நல்ல புத்திகளைச்சொல்லி விசேஷமாய் மார்க்ககாரிய ங்களில் நல்லொழக்கமாய் நடப்பது கடமை யென்று காட்டுவாள். இவள் அதிக வருத்தமாயி ருந்தகாலத்தில் தான்படும் உபத்திரவத்தையெல் லாம் பொறுமையாய்ச் சகித்துவந்தாள். வேதாக மத்தை வாசித்துக்கொள்ளக் கூடாதவேவைகளில் தன்னுடைய மாதாவை அல்லது சகோதரியை அழைத்து யோபுடையசரித்திரம், எம், லம், லசம், அவந்தது போர்வடாகம் சாந்தம் பி. லகி. லசும், லசும். அதிகாரங்களையும், சுடம், சூலம், ாடம், ாரும். சுங்கீதங்களையும், டிம். கொரிந்தர், டும். அதிகாரம், யோவான், லசும். அதிகாரம் இன்னும் வேதத்திற் பல விசேஷீத்த அதிகாரங்களையும் வா சிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளவாள்.

இதிற்கிடையிலுர் தன்னுற்கூடியவேவையில் கிறி ஸ்தாரதர்பேர்ற்பாடிய பதங்களையும் ஒப்பாரிக வையும் படித்தக்கோண்டு வருவாள். மிகுதியும் இராக்காலங்களில் வியாதி அதிகரிப்பதிஞல் அவ வேவாகளில் தனக்கு ஆறிதல் கிடைக்க வேண்டு மேன்று அவரைக்குறித்தப் பாடுவாள். அவள் படி த்த ஒப்பாரியாவது,

கருணைப்பரப்பொருளே ஞானத்தின் பூரணு மன் னவனே அற்புதனே அதிவஸ்தே ஈற்புமனே உன் வைக் கண்ணிறை காண்பசெப்போ, அருமைக் கி றிஸ்தாசே சுந்தாமேலிய நாயகனே சுகமிதம் பரம சிகேசிதனே தேவதிரித்துவகாரணனே வேதாட்சி வ*ே*ரைகளின் சாட்சி வானக்கிருபைபேற மாருத சேல்வம்வர ஞானத்திறமைபெற நற்கருவண உண் டாகச் சொல்லுக்கடங்காத தய்யபரிசுத்தாங்கம் எல்லைக்கடங்காத எகபேரின்பவெள்ளம் ஆராய க்கூடாத ஆனம்த சித்தாம்தம் பாரோர்கள் பார்க்க ப் படாத பாசோகுபம் நிசுவாகனத்தில் ஏறிவரும் வேடையிலே ஒசன்னு என்றசத்தம் உன்னதமுங் கொள்ளாதே, பரமப்பா பரமப்பா நாம் பரமித்து கி ற்கும் பரிதாபம் பாராயோ, பாவியெணத் தேற்றிவி இ தேற்றிலிடு தேவத்திரவியமே லோகத்தின் பாவ த்தைத் தீர்த்தொழித்து மேற்கமக்கும் பெசோவா இஸ்ரவேலின் தேவா உன்னை ஆற்றுமத்தாற் கா ஸ்பகேப்போ.

இவணத் துன்பம்பார்க்க வருகிறவர்கள் நீர் மரு ந்து சாப்பிடுகிறதோவென்று கேட்கும்பொழுது அவ ள் அவர்களைப்பார்த்து மருந்துக்கெல்லாம் வியாதி அதிகப்படுகிறதேயன்றிச் சுகத்தைக் காணவில் வை. என் அருமையான இரட்சகரே எனக்கு நல் ல மருக்தென்பாள், மரணமடைய காலக்கு காளு க்குமுன்னே தன்னையகவைத் தனிமையாய் அமை த்து அவர் நடக்கவேண்டிய விதத்தையும் தன்பிள் வாகவைப் பராமரிக்கும் தன்மையைக் குறித்தும் கூடியமட்டும் யாவரடனேயுஞ் சமாதானமாயிருக் கேஷம் தேவைத்தியாய் நடக்கவும் புத்திசொன்றை

யும் அழைத்து அவர்களுக்கு வேகைக்க ஆது ன புத்திகவாச்சோல்லித் தான் சிறிஸ்தவின் பே ரிற்கோண்ட விசுவாசத்தையும், அன்பையும், நம் பிக்கையையுஞ் சோல்லிக்காட்டினுள்: இவள் மரணிக்க ஏறக்குறைய ஒருமாதத்திற்கு முன்னி தாக மெக்ஸ் ஐயாவர்களும் அவருடைய உதவிக் காரரில் ஒருவருமாக இவளுடைய வீட்டிலே கா வைக்கூட்டம் வைத்தபொழுது இவளும் எழுந்திருந் து கவனமாய்க் கேட்டுக்கொண்டாள். இன்னுமி வள் வருத்தமுள்ளவளாயிருக்கிறதை ஐயரவர்கள் அறிந்து தானும் ஒரு உதவிக்காரனுமாக அவ்விட ம்போய் யோவான், லசம். அதிகாரத்தை வாசித்து எங்கள் அருமை இரட்சகர் தமது பத்தர்களுக்காக எத்தனம்பண்ணியிருக்கிற ஸ்தலத்தையும் அதிற் பிரவேசிப்பவர்களுக்குத் தாமே வழியென்பதையு ம் விபரித்துக்காட்டினர். இவள் உற்றுக்கேட்டுக் கொண்டு படுக்கையிற் படுத்திருக்தாள். அதற்கடு த்தாாட்களில் உபதேசிமாரிருவர் அவனுத் தன் ததுள்கள் பம்பார்க்கப்போஞர்கள். அவள் அவ<mark>ர்களைப்பார்</mark> த்த எனக்காகச் சேபம்பண்ணிஞல் எல்லதே ன்று கேட்க அவர்களும் அப்படியே வேதவாக்கிய த்தை எடுத்த வாசித்த அவளுக்கு ஆறுதலான வா ர்த்தைகளைச்சொல்லிப் பின்பு செபம்பண்ணின ர்கள். அதையும் அவள் கேட்டு மேனச்சந்தோவூ முள்ளவளாயிருந்தாள். அவளுடைய மரணந் சி ட்டியிருக்கிறதை அவள் வீட்டுக்குக் கிட்டவிருக்கிற உபதேசியொருவர்கண்டு பிள்வளயே உணது நம்பிக் தை என்னவென்றாசட்க, மெய்யாகவே நான் உ லகத்திலிருக்கமாட்டேன். என் அருமை இரட்சக நாகிய சிற்ஸ்தோ என் மேலான நம்பிக்கை. அவமு எனக்த ஆறிதவைத்தருவார். மருந்து எனக்குச் சு கர்தாபதென்ருள். பின்னும் அவள் தன் அருமை யான பிள்வாகவா அழைத்து உங்களுடைய அரு மையான மாதாவை இந்த உலகத்தில் இனிக்கா ணமாட்டீர்கள். நீங்கள் நல்ல பிள்வகைகளாயிருந் த எங்கள் அருமையான இரட்சகரை கேசித்து நட க்கவேண்டுமென்றும், இனி நீங்கள் என்னுடையை கைக்கிலிடிகள்களும், இல்சி நியகள் என்னுடைய பீள்வாக்கா மூரமல் கர்த்தரடையை பீள்வாகளா மிருங்கள், இனி எனக்குக் கவலையில்லை, நான் உங்களை அலருக்கு ஒப்புக்கோடுத்திலிட்டேடுணை ன்றுஞ் சொல்லித் தனது பக்கத்திலிருந்த சகோதரி யைப்பார்த்து வேதவாக்கியத்தையேடுத்து வாசிக் கச்சொன்னுள். அவளும் அப்படியே எடுத்த வா சித்தபிற்பாடு கீதப்புத்தகத்தைஎடுத்தப் பரத்திலே எனக்குச் குதந்தோமுண்டாம் என்ற, நாறுகும். பா ட்டையும் அதற்கடுத்திருக்கிற ஐந்த பாட்டுக்கவன யும் வாசிக்கச்சோல்லிக் கேவனமாய்க்கேட்டு மேன ப்பாக்கியமுள்ளவளாய்க் கர்த்தர்பேரில் நம்பிக் கையாயிருக்கிறேனென்று சொன்னுள். இதற்குப் பின்பு வருத்தம் அதிகரித்ததினையம் பரிகாரி வீறு கொண்ட மருந்தைக் கொடுத்ததினுவும் நல்ல அ றிவில்லாமற் போயிற்று. இவ்விதமாய் அறிவுமய க்கமாயிருந்தபொழுத அடிக்கடி வருகிறேன் வருகி நேனென்று சொல்லுவாள். மாணிக்க ஒருமணி த்தியாலத்திற்கு முன்னிதாக கல்ல அறிவுவந்து சே ர்ந்தது. அப்பொழுது அவளுடைய இனத்தவனுமி ருந்த ஒருகிறிஸ்தவன் அவளுக்குக் கிட்டிவந்த பின் வையை உனக்கு என்னவருத்தமென்று கேட்க அதி கள்கே உள்ளது. கவருத்தமாயிருக்குத ஆணுஓம், என் இரட்சகர் எ னக்கு ஆறுதல் செய்வாசென்ருள். அப்படியிருக்கு ம்வேளையில் சிற்றிவைப்புண்டாசிச் சற்றுவேன யில் இச்சீவியம்விட்டு எங்கள் அருமை இரட்சகர டைய சுகானந்த வாம்விற் இசர்ந்தான்.

Hurricane.—பிறகிட்ட தித்தினமாகம் இருபத் கழுக்குக்கி இறங்க னிலே நரு பெரிய புதலு ணடாகிச் சமுத்திரத்திலே கப்பலிலிருந்த பட்டா எத்தார் அகேச் இறந்தபோனதமன்றி அகேசு ஆலித்தார் அழிந்தபோயிற்று. இதிலே சென்னபட்டினத்திலிருந்த இறங்க இக்குப்போயிருந்த படை டேடினத்திலிருந்த இறங்க இக்குப்போயிருந்த படை செனங்களில் நாற்பதவள்ளம் மோல்மேனிலிருந்த தொஞ்து என்ற இடத்துக்குப் போகும்போது முப் பத்தொருகோணி காற்றுக்கள்ளுண்டு போனடுக்கு கண்று காறையுக்கு இதார்தோணி காற்றுக்கள்ளுண்டு போனடுக்கு கண்று காறையுக்கு இதார்தோன்ற காணும் போலிற்று. ந்தெரியாமற் காணுமற் போயிற்ற. இந்த வள்ள ங்களையுத் சணக்களையுக் தேடி விசாரஷைபண் யாகுமை சனையிர் பண்டாக்பட்த்திரை சனிலி மிழ்த் கூறிவரும்படிக்குப் பீக்கு என்ற பட்டுணைத்திலிருந்து காக்கள்வுது சல் காக்கிர்கள்

RIPO

த்தயதாரகை.

துஅளுச இ. ஆனி மு[.] அ வ.

Russia and Turkey .- சீர்மைத்தவால் போன மாதம் இருபத்தேழாக் திகதி காலியில் வக்தசேர்க் தது. இப்பொழுது றாசியருக்குந் துறுக்கியருக்கும் நட ந்துவருகிற யுத்தத்தில் இங்கிலீசுகாரரும் பிருஞ்சுக் கோரார் அறுக்கியர்பக்கத்துக்குக் கூடிரின்று றாசி யருடனே யுத்தம்பண்ணுகிறர்களேன்ற செய்தி ச கலகுத்தம் விளங்கும். பிறகிட்ட சித்திரைமாதம ளவிலே இரண்டாயிரம் படைசெனங்களையுள்ள இம்யங்க்கையேன்ற பெயரைக்கோண்ட ஒருபுகைக் கப்பல் துறுக்கியைச்சேர்ந்த கோன்ஸ் தாந்தி ேனுப்பி ள்என்ற பட்டினத்தில்வந்தசேர்ந்தது. அதிலேவந் த படைசனங்களில் ஒரு பகுதியார் சுலுத்தானு டைய அரண்மண்யில் தங்கிருர்கள். துறக்கியை ச்சேர்ந்த மாகாணங்களிலிருந்து அகற்றப்படவே ண்டிய சீரேக்கரிலோர் பதுதியார் அகற்றிவிடப்ப டாமல் இன்னும் அவ்விடங்களிலே இருக்கும்படி க்கும், அவ்விதமாகக் கத்தோலிக்க மதத்துக் கிரே க்காம் அவ்விடுங்களிலேயிருக்கும்படிக்கும் இடங் கோடுக்கப்பட்டது. துறுக்கியருடைய காலிப்போலி மைன்ற கடற்துறைமுகத்தில் ரெட்டோலியனேன் ற **ஒரு பி**ருஞ்சுக்கப்பல் வந்தது. அங்கே, உடுது. பி ருஞ்சுக்க பருர், அது. இங்கிலிசுகாரரும் கூடியிருக்கி மூர்கள். இந்தப்படை செனங்களேல்லாரும் பள் ளிவாசலிலே போயுறைந்திருப்பதினுலே கொன்ஸ் தார்தினுப்பிள் எங்கத் சனங்களுக்குள்ளே எரி ச்சலுண்டுபட ஏதுவாயிற்று. ஒரு துறுக்கிய தளக த்தன் தன்கீழாக, எயது. படைவீரர்களை வைத்தி ருக்கிறர். வோல்றிக் என்ற இடத்திலே யுத்தக்தொ டங்கிணபோது, இங்கிலீகக்காரும் பிறஞ்சுக்கார ருங்குடி றூசியரடைய பதிவனந்து வியாபாரக்கப்ப ல்களையும், ாகூல. சேனத்தையும் மறியலாகப்பிடி த்துக்கொண்டு றூசியருடைய புதினெட்டுப்போர்க் கப்பல் நிற்கின்ற சீபோக் என்ற இடத்தாக்குத் தங் கள் கப்பல்களைச் செலுத்திக்கோண்டுபோசிறுர்க ள்; ஹாசியரடையை பின்லாந்து என்ற குடாக்கடலு க்கும் கப்பற்கூட்டங்களை அனுப்பியிருக்கிரர்கள். றூசியருடைய வோல்றிக்என்ற கடலின் துறைமுக ங்களெல்லாம் அடைக்கப்பட்டதேன்று பிரசித்த ம்பண்ணைப்பட்டது. சுவீடன், தேன்மார்க்கு அர சாட்சியார் இரண்டுபேரும் தாங்கள் ஒருசாதிக்கும் துஷைச்செய்யப்போகாமல் தங்கள்பாட்டிலிருக்கி நத்துலை தங்களுக்கு உதவிசெய்யவரும்படி அவ ர்களைத் திருப்பிக்கொள்ள இங்கிலி சுகாரரும் பிருன் கக்கழ்நாக் தங்களாலானமட்டும் பிரயாசப்படுகிற ஆஸ்திறியார், பிறசியார் என்ற இரண்டு சோதி யாரும் நாங்கள் றூசியருக்கு விரோதமாக யுத்தம் பண்ணுவதில்வையென்று பொருத்தம்பண்ணிக் கொண்டார்கள். இந்தப் பொருத்தங் கடைசியில் முறிந்தபோமென்று நிணக்கப்படுத்து.

Odessa Taken.—தறுக்கியர் பக்கத்துக்குச் சா ர்மானமாய் ஸூசிய்ருடனே இப்பொழுது யுத்தம்பண் ணுகிற- இங்கிலீசுக்காரரும் பிறுஞ்சுக்காரருங்கூடி றூசியருடைய (Odessa) ஒடிசா என்ற பட்டின த்தையும் அதிலிருந்த கோட்டைமையும் பிடித்த க்கொண்டார்கள். சித்திரைமாதம் இருபத்திரண் டாக் திகதி காலமே முன்றுமணிபோலத் தொட ங்கி ஐந்தமணியளவுஞ் சமுத்திரத்தில் நின்று யுத்தஞ்செய்தார்கள். அக்கோரத்தில் ஏறக்குறை ய. முட்பது கப்பல்கள் நின்றுவம், அறுதாகையே ன்ற புகைக்கப்பல் இந்த யுத்தத்தில் சத்தருக்களு 'க்குழுள்ளே வலிமையான தலைக்கப்பலாய் ரின் றது. ஒடிகா என்றது றூசியருடைய இராச்சியத் தில் ஒருபெரியபட்டினம். அதில், எலது. குடிசெ வங்களுக்கு மேலேயோன்ரி. அவ்விடத்திலிருந்துபிர தானமாய்க் கோதும்பைமுதலிய மற்றுக் தானியங் களேற்றிக்கொண்டு ஒறுஊருக்குப் போகத்தக்க இடமுள்ளதாயிருப்பதினுல் அது மிகவும் விசேஷீத் த பட்டினமாயிருக்கின்றது இக்தப்பட்டினம் இற் றைக்கோக்குறைய அறுபத்திரண்டு வடிடத்திற்கு முன்னே கத்திறிஞ்ஞென்ற இராசுகுமாரத்தியால் அத்திபாரம் போடப்பட்டது.

Japan.—சீனதேசத்தக்குக் கிட்டுமானமாயிருக் கின்ற மாப்பாடுள்ளேற தேசத்திற்கு அக்கியதேசத் தவர்கள்போய் வியாபாரம் பண்ணுவதை பிரமாச மாயிருந்தது. அக்குப் பிரயாசத்தை கீக்கும்பொத ட்டு அமேரிக்காவிலிருந்த போர்க்கப்பற்கட்டங்க ள அத்தேசத்தக்குப் பிறகிட்ட ஆடிமாதமளவிற் போம் கில்விடத்தில் கங்காம் போட்டிருந்ததைப் பற்றிப் போன்வதுடம் புரட்டாதீமாதம் தேரபத்திர

ண்டாஞ் சஞ்சிகையிற் பிரசித்தம் பண்ணினேம். அமேரிக்கரடைய போர்க்கப்பற் கூட்டத்திறகுத் தவைனையை பேரிபேரைபவர் மறுபடியும் இந்தலரு டம் மாசிமாதம் பதின்முன்றுக், திகதியளலில் அவ் விடத்தில் அரசன் அவரை நண்மண்சோடே அபகரித்துக்கொண்டார். அவரும் அவருடைய ப ரிசாரகரும் அவ்விடத்தில் முன்றுகிழமையாக இர ந்தபோழுது யாப்பானியருடனே கலர்து சேர்ந்து ஒருவர்க்கொருவர் யாதொரு மணவஞ்சகமில்லா மறும் கரவடமில்லாமலும் வெளியரங்கமாய் கே சம்கொண்டாடி ஞர்கள். இந்த இரண்டு பக்கத் தவர்களும் ஒருவர்க்கோகுவர் வேற்றுமையான சாதிக்காரராயிருந்தாலும் அவர்கள் நட்புக்கொண் டாடிணவிதம் பார்க்கிறவர்களுக்கு மேத்த நூதன மாயிருந்தத்.

அமெரிக்கண்தேசத்தவர்கள் யாப்பான் தேசத் தில் ஒரு இடத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு, இங்கி லார்த்தும் அமேரிக்காவிலும் இருப்புச்சலாகை பர விய வீதியும் அதிலே புகையிரதங்களோடுகிறவித மாய் அவர்களுக்குக் காட்டும்படியாக ஒருசிறமா திரியான வீதியைப்போட்டு, அதிலே இரதங்களை ச்சேறுத்தி யாப்பானருக்குக் காட்டி இர்கள் அது வுமன்றி துரத்தில் கடக்கும் புதினசங்கதிகளை அது அயும்படி மின்சாமியற்றிய குத்திரக் கம்பிகளை யாப்பானின் தலைப்பட்டி னமள வுக்கும் எட்டும்ப டி வைக்க முயற்சிபண்ணுகிரர்கள். அமேரிக்கர் டைய எண்ணம்போல ஏதேனும் இரண்டு தறை முகங்களை வியாபாரத்துக்கேற்படுத்திக்கொள்ளவு ம் இடமுண்டரியிற்று.

Bombay.—வம்பாய்பட்டினத்தில் உள்ளூர்ப்பிற ந்தவர்களால் அச்சடித்தப் பிரகாஞ்செய்யப்பட்ட ஒர் புதினப்பத்திரிகைக்காரன் சாத்திரகாரமைப் போலத் தீர்க்கதரிசனமாகச் சொல்லுகிறதென் னவெனில், தஅாஞ்ச ம். ஆண்டிலே லியரபாம் அதிகம் விநத்தியாதமென்றும், வம்பாயிலே தண் ணீர் தறைவுபடுமென்றுஞ் சொல்லி அத்தடனே அறிவிக்கிறதேன்னவெனில், பிராமணர்கள் தாங் கள் மற்ற வருணத்தவர்களிலும் உயர்குலத்தானே சால்லுகிறதையும் அரங்கள் பூதேவரேன்ற சொல்லுகிறதையும் விட்டோயாதிருந்தார்களாளு ல், குத்திரர்முதலிய மற்றுங் கீழ்தலத்தவர்களே பி ராமணமைப்பார்க்கிலுங் கல்லியிலுஞ் செல்வாக்கி ஓங்கதித்தவர்களாவார்களே ன்றும் பிரசித்தஞ்செ யய்ப்பட்டிருக்கின்றது.

வம்பாய்தீலிலே தண்ணீர்க் குறைவுண்டானதி குல் சனங்களுக்குக் கிலேசமுண்டுபடுகிறதற்கே தவாயிற்று. கண்றகவைப்பார்த்தால் ஒருவகை யான புழவுண்டாகிற மூட்டைகளால் கிறையப்ப டி நக்கின்றன. இந்த நூதனமான வியாதி விசே ஷமாய், அபிசீனியாவிலும் வம்பாயிலுமுள்ளது. அது வெள்வாக்காரருக்கும் அவ்வுரவர்களுக்குமுண் பெடுத்து. அகையால் தண்ணீரையள்ளிக் காய் சீசி வடிகட்டிக்குடிப்புத் கலம். அவ்விடத்து மகா மசாவும் இதைப் பார்த்தப்போயிருக்கிறர்.

England and France.—வம்பாப் தைமிஸ என்னும் பத்திரிகையிற் காண்கிற்தேன்னவே னில், இங்கிலிசுகாரருக்கும் பிறுன்சுக்காரருக்கும் இப்போ முன் நிணத்ததிலும்பார்க்க விசேடமான சம்பந்தம் அல்லது தொடர்பு நேறங்கியிருக்கின்ற த. இப்போழத இரண்டு இராச்சியத்தாரும் பிரசி த்தம்பண்ணியிருக்கிறதென்னவெனில், ஒன்றுக் தண்டாகிற நயநட்டம் மற்றதுக்குண்டானதாக எ ண்ணவேண்டுமென்றும், அப்படியே இருதிறத்துப் போர்க்கப்பற்கூட்டங்களும் ஒன்றுக்கொன்ற உத விசெய்யவேண்டுமென்றம், அவ்விதமாய், சத்து ருக்கள் வரும்பொழுதும் ஒன்றுக்கொன்று உதவியா ய்கிற்கவேண்டுமென்றுந்தான். உதாரணமாக, றூ சியர் தங்கள் போர்க்கப்பல்களைக் கொண்டுவந்து பிருஞ்சுக்காருடைய புதுச்சேரியில் மோதி யுத்த ம்பண்ணச்சம்பலித்தால், இந்துதேசம் முழுவதிற் கும் மகாளசாவாயிருக்கிறவர் கற்குத்தாவுக்கு வந்த மோசமெனப் பாவித்து நடக்கவேண்டுமென்றும். அப்படியே இங்கிலீசுக்காரருடைய சிங்கப்பூரில் யு த்தம்வாச்சம்பலித்தால் பிறத்சுக்காரக் கப்பற்கூ ட்டத்தளகத்தன் அதற்குதவியாக அங்கேபோகவே ண்டுமென்றும் இவ்விதமாய் இசண்டுசாதியாரடை ய மக்திரிமாரும் ஒருமித்த இணங்கிப் பிரசித்தம்ப ண்ணியிருக்கிறர்கள்.

Whirtwind.—வங்கான த்துக்தக் சீட்டுமானமா ய் இரங்காபுரியேன்ற இடத்தில் ஒகு சுழல்காற்ற உண்டாயிற்று. செங்கற் பகுமையளவான கண்ம ழைபெய்தது. அதினுல் முன்னூறுபேருக்குமேலே இநந்துபோஞர்கள். ஒருவங்களாலிலே இபண்டும்

னிதர் ஏறியிருக்கையிற் காற்றுக்கிழம்பி உங்களா கைப்பிடிங்கி அற்றுக்குமேலேயெறிக்குபோட்டது. இரண்டுபேருந் தப்பிக்கொண்டார்கள். அகேகம் ஆடு மாடு ததிமைமுதலிய மிருகங்களும் அழிக்கு த வியலாய்க் கீடந்தன. மாந்தடிகளையும் அழித்த கு த்த வீட்டி வமேல் விழுந்த விடுகளையும் அழித்தப் போட்டிது.

சென்னபட்டி னத்தில் அச்சடிக்கப்பட்ட அதீனி மும் என்ற புதினப்பத்திரிகையிற் சோல்லியிருக்கி, றதேன்னவெனில், ஒருசீனப்பெண்பிள்ளை இருநு ற்றன்பதடி நிழமம் நூற்றண்பதடி புயாமமுன்ன இறு க்கமான ஒருகயிறுவழியாய்ச் சென்னபட்டி னத்தி ஸ் ஏறினுன். இப்படிப்பட்ட அதிசயமானவர்த்தை மோரிசுதீவிலும் ஐயாயிரஞ்சுனங்கள் ரிற்சிற சமுக த்தில் செய்தாள். இவ்வளவுதாவுயாத்துலிருந்த கீழேவிழச் சும்பலித்தால் நிச்சயமானமாணம். ஆ கையால் அப்படிப்பட்ட காட்சிகள் கொடுமை மேயல்லாமல் கல்லதல்ல.

Storms.—போனமாதம் முப்பத்தொமாக் தீகதி, கொழம்பு, காலி முதலியவிடங்களில் மழைபெய் த அத்தடனே ஒரு கடும்புயலு முண்டானதினுல் வேகு சேதத்துக்கு ஏதுவாயிற்று. இரண்டுபாலங்களும் வேள்ளத்துக்கு அள்ளுண்டுபோனதினும் வெகுசேதமுண்டாயிற்று. அல்லாமலும் காலியிலே ஆடத்துக்குதலிச் சங்கத்தாருடைய தரும் வைத்தியசாலையில் ஒருபுறம்விழுந்த முன்றபேரை ககக்க் கொன்றபோட்டதுமன்றி வேறீரண்டுபேறை வ லுவாய்க் காயப்படுத்திற்று இதபோல மாத்துறை மிலும் வேதகாலமாக மழையில்லாமற் சீட்டத்தட்ட ஒருவருடக்காலமாகப் பேதிவியாகி அதிகரித்தும் இப்போழுதுமாறிப் போனமாதஞ் சிறிதுகாளாக அவ்விடத்தில் மழைபேயது பெருவேள்ளம்போட்கு அகேகம் மண்விடுகளைச் சிலாவிக்கொண்டு போய்விட்டது.

Madras.—சென்னபட்டினத்த இஸ்பெக்றேற்ற என்ற புதினப்பத்திரிகையிற் காண்கிறபடி, அவ் லிடத்திலே நிவன்பாத பிரகாமாய்த் தானியத்தின் லிலை அதிகப்பட்டதினுல் அவ்விடத்திற் களவுக ள் கடக்குமென்றெண்ணிக் கடைகளைக் காவல் பண்ணும்படிக்குமேல்மிச்சமாய் இரபுத்தைந்த ஊர் ர்க்காவற்காப் போலிஸ்மானை வைக்கும்படி க த்தரவு பண்ணப்பட்டது. இப்போடுது, பிறஞ்சு த த்துவ் பேரிசு ஈகரியிலும் சென்னபட்டினத்தி லுந்தான் இப்படிப்பட்ட கலாதிகள் கடக்கக்கே எவிப்படுகிறேம். பேரிசு நகரியிலே தாணியத்தி ன் விவைசதித்து அதினியித்தம் அப்பங்கள் குறை வுபடச்சம் பவித்தால், இரண்டோகு அப்பக்கார னைப் பிடித்துத் தாக்கிப்போடுகிறுர்கள். சென்ன வட்டினத்திலேயோவென்றுவ், கடைகளிலே கொ ள்கையெடுத்துப்போடுகிறர்கள். கடைகளிலே கொ ள்கையெடுத்துப்போடுகிறர்கள்.

Paumben.—பாம்பன் வாய்க்காலை பதின்மூன்ற டி அல்லது எட்டரைமுளமளவுக்குத் தாழவெட்டி ஆழமாக்கும்படிக்குத் செலவுபண்ண இந்தியாக்கும்படிபடி இதிறலே பேரிய உருக்கள் சாக்குகோம்பணிறத் கொண்டு வியாபாமாக மக்கப்பட்டது. இதிறுலே பேரிய உருக்கள் சாக்குகோம்றித்கொண்டு வடகரைக்கு வியாபாமாக ப்போகிறதற்கும், சாக்கில்லாதவேனாயில் அடிப் பாரமேற்றிக்கொண்டு, சுரு தன்பாரங்கொண்ட உருக்கள் போக்குவரத்தப்பண்ணுகிறதற்கும் வசதியாயிருப்பதினுல் அது சனங்களுக்கு அதிக பலனு மிருக்கம்.

Egypt.— க்கிப்தத்கேசத்தில் இருச்சியபாரம்ப ண்ணுகின்ற மகம்மது மதத்தாளுகிய பாஷா என்ப வர் தன்னுடைய அடிசனங்களாயிருக்கின்ற சக ல மார்க்கத்தவர்களுக்கும் ஒரேதன்மையான கட் டனாப்பிரமானத்தைப் பிரசித்தம்பண்ணியிருக்கி முர். எப்படியெனில் ஒரு கிறிஸ்தவணரிக்கணை பண்ணுகிற இஸ்லா மதத்தவன் உடனே ஆயிரம டி. ஆக்கிணப்படவேண்டியது. இஸ்லா மதத்தவ வை இகழ்ச்சிபண்ணுகிற கிறிஸ்தவனுக்கேன்ன ஆக்கிணமேன்று சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லை.

China. — சீனதேசத்துக் கலகக்காள் இச்செல் வு தோற்ற முறிவடிக்கப்பட்டார்களென்றும் அஞியிமமேழாயிறத் சனங்களளவுக்குக் கொல்லப்பட்டார்களேன்றுத் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இக்கக்கலக்காள் முறியடிக்கப்பட்டது சிதேகமில் வாமல் நம்பக்கையியரிக்கும், இவ்வளவுசன்மும் கோல்லப்பட்டார்களோவென்பது சந்தேகத்திக்கிடமாயிருக்குத்,

Singapore.—சிங்கப்பூரிலே ஒருகலாதியுண்டா கி அதில் ஏற்பட்டி றந்தவர்கள், குரு பேர். à son

167 85

西西山田

是山山山西

नक्षा वर्ष Dian a

600FM1/5 का मी बंद है

on & Garden

ir gir

क्वायान । **கரவ்வ**

anys.

F TO GES Verial.

गा की पूर्व

MORNING STAR.

Jaffna, Chursdan, June 8, 1854

John B. Goven .- In the last Star we gave an article in which allusion was made to this most distinguished temperance lecturer, who is now in Great Britvin. We should be glad to present our readers with do so at a future time. In November last, he lectured in Exeter Hall, London, before a vast assembly upon

do so at a future time. In November last, he lectured in Exeter Hall, London, before a vast assembly upon the subject of habit, and is thus reported:

Mr. Gough began his illustrations with his own experience, and showed how evil habits conduced to skepticism; describing the progress of a skeptic's careries with great vivacity, and impressive effect. He proceeded to the habit of drinking, which stood, he side with the stood of the isio B

MADRAS RAILWAY.—We are glad to observe that the Post Master General at Madras, bu issuing proposals for new contracts for carrying the mail to ween Madras and Bangalore, limits the contract to 12 months, and also reserves to himself, the right of annuling it within that period, if "it be deemed expecient to make use of the railroad how under construction." By this we infer that there is good reason to expect that the shrill whistle of the lacomotive may be heard in Madras not many months hence.

Great Chechlation.—The Blustroted London News of April 3th states that its circulation is now 100,000 copies weekly! I finds its way all over the civilized world, and in many portions of the uncivilized also. It is said that the Emperor of Japon has been in the habit of at least 'looking at the pictures?' in the paper, and it is thought that his has had its influence in influeing him to consent to intercourse and trade with the world at large.

HURBICASE.—On the 23d of April, a fearful hurricane was experienced in Burmah, particularly at Rangoon and vicinity, accompanied with great loss of the and property. Out of a feet of 40 boats, which were conveying troops from Maulmain to Tourgoo, 31 were lost, and it is supposed with them a large number of soldiers, though it appears that some escaped to the shore.

STORMS.—We learn from the Examiner of the 31st ult, that Golombo; Galle and that vienity have suffered severely from recent storms of rain and wind, two bridges having been carried away and considerable other damage being done. A portion of the Friend in Need Society? Hospatial at Galle fell down and three persons were killed and two severely injured.

CHIEF JUSTICE, -Mr. William Ogle Carr is appointed Chief Justice of the Supreme Court in Ceylon.

Henny Martyn's Tenderness or Conscience.—
In many Christians, who, in the main, appear to be sinegre, this feature—a wakeful conscience—is sadly wanting. It does not testify against them in respect to a thousand failures in duty, or the commission of a multitude of what they call trivial errors. But Martyn gave no quarter to sin. He followed his heart through all its windings and probed it to its deepest recesses. The least wandering of unbloy desarre, the slightest abberation from rigid propriety, was marked, and brought to the bar of his reason, and confessed in bitterness of soul to God. If he indulged himself in unnecessary relaxation, or slumber, or miscellane-ous reading, if he failed, through carelessness to circulate a tract, his conscience was dreadfully waunded. He could not approach God, till he had bewailed the offence. He did not commit sins, which fill the bosoms of others with remorse. He abhorted himself to have a conscience void of offence both towards God and towards man.

How full of instruction is his biography on this point. Every page reveals to us the cause of his holy and sometimes ravisling joy. Martyn lined so that he could pray. His conscience did not haves him as he approached the macy seat. It testified to his sinceriv. It bore witness with his spirit that he was a child of God. He did not exhibit that mountful spectacle of a religion, unflictither for earth or heaven,—its subjects too enlightened to commit sin with impanity, but constantly falling under its power, and not renewed unto a repentance of life, and joy and peace.

Now, if we would enjoy the hope of the gospel, we must have the conscience of the gospel. We must shrink instinctively from sin. We must seek for an enlightened and tender ourseience, as one of the most valuable and unequivocal proofs of our high calling. We must leave the conscience of the gospel. We must shrink instinctively from sin. We must seek for an enlightened and tender ourseience, as one of the most valuable and unequive all proofs of our high callin

ABSURDITY OF PHRENOLOGY.—Let us look at this matter of injuries on the brain a little in detail. When ABSURDITY OF PHRENOLOGY.—Let us look at this matter of injuries on the brain a little in detail. When we receive a heavy blow on the eye, or the ear, we expect, of course, that those organs will be injured, if not destroyed. Do the same effects follow, when blows are indicted upon any of the other organs? According to the phrenologists, a man's head is all over embossed with the protuberant organs of his different mental faculties; and, in the casualties and conflicts of life, those are receiving continual injury. "To say nothing of battles, and the hacking of troopers' heads with sabres and broad swords, there is scarcely a brawl or a fight in the country, in which blows are not inflicted on all the humps of the cranium. And yet no one has observed the disturbance of any spinal faculty, unless it be those of seeing and hearing; nor have either patients or spectators been aware of any difference in the mental effects of the blows, according to the quarter of the head on which they fell. If they struck the eye or ear, to be sure, the man grew blind or deaf. But if they struck any where else, he marely reded, or fell, or perhaps comited, but was conscious of no permanent cessation in the functions of any particular mental power or propensity. A soldier struck in the eyes, may cry out, 'I am now dark for life! O my precious eye-sight!" But if 'hit hard on the organ of contentials, he is never heard to exclaim, 'There! My religion is clean gone! I care nothing now for God, or the captain!' A tonder father wounded on the or the captain!' religion is clean gone! I care nothing now for God, or the captain!! A tender father wounded on the organ of philoprogentitieness, finds no sudden disregard for his children. A miser well banged on the organ of acquisitiveness, does not instantly become caroless of his money. Neither is the coward, whose large bump of cautionsucss has been half besten in by ruffians, in any degrees caped of his ministing. ans, in any degree cured of his timidity."

Bibliotheca Sacra

Pacific Railway.—The Bombay Telegraph and Conrier notices that the United States government have issued an advertisement, asking for tenders for the construction of the Pacific Railroad. It is to proceed straight across the continent, and the primary condition of the contract is that it shall be flusshed in five years. We believe the South has triumphed over the North in the matter. It is to run through the slave states.—Friend of India.

We are not sure that this last statement is true; but if it is, we are quite confident that not a long period will elapse before there will be a second line running through the free states.

CHINA.—It is said that the insurgents in China have re-cently been defeated and that between six and seven thou-sand persons have been slain. It is pretty plain that the recels have met reverses, but it is questionable whether to so large an extent.

Madame Goldschmidt (Jenny Lind) has lately been giving concerts at Vienna, in Austria. She was received with great favor.

Correspondence of the Morning Star.

ARE. NATIVE CHRISTIANS TO HAVE ANY PSALM-ODY IN THEIR CELEBRATION OF DIVINE WORSHIP IF SO WHAT IS 17? NO. 3

MR. EDITOR: "Unwilling to occupy to much space in your periodical by remarks on a subject, which, though important in itself, may not be of equal interest of all your readers, I have deferred my communication for the last two or three Nos. of your paper. In accordance with the concluding paragraph of my last letter, I here resume the necessary of the paper. The accordance will the concluding paragraph of my last letter, I here resume the necessary of the paper. The accordance will the concluding paragraph of my last letter, I here resume the necessary of the paper. The paper of the paper of the paper which has been acted upon, proceeds to say he thinks that the low estimate in which it is held its an argument for revising It. The question with the should revise our sugaine, it is granted. But my last the should revise our sugaine, I can only say we should have should for the will help us to do so. One thing, however, must be stipulated for, that is, that it shall be much clear to such that we should revise our sugaine, I can only say we should be substitution for it of what is in the country for, after saying of our tasses are distasted to our singing or our system, but the substitution for it of what is in the country for, after saying of our tasses are distasted into mittees," be given in our experience to each. Now I would so far agree will be received in the paper. I would so far agree will the paper. I would so far agree will the paper of t

stop his cars and think it was not the most felicitus moment of his life.

Besides, is there anything in the music itself, stripped of this kind of adventitions harmony which would lead us to wish for its adoption? If the opinion of qualified judges is worth any fung, there is not. I have heard it sometimes assimulated to ballad singing in English villages, where a certain class catch greedily and sing listify the merry strain. And at other times to "Yankee doade" or "I Grees grow the rushes O!" But its solemn sound and adaptation to sarred uses, I could never discove.

The fact of pleasure heing exched in the mind of "Pelix" by Singialese chanting, and pain by the singing of an English time does not, I think, prove any thing, while the fact that a handred grid at Ordoovile have learned to sing so that the felicity of "Felix" was enhanced by it proves every thing. The failure may have arisen from a handred necidental curses, while the success shows what may be done where there is propor training. The teacher of "eleven years" might have known nothing of music himself; or it may have been that thinking his pupils had nothing to do but to open their mouths and sing, just as Avayar made poetry, he faunched forth with some time limited by a host of variations satisfale; to his own taste. In any of these cases, his failure would be in me way remarkable. I have heard of two institutions for Tamil boys over which were placed two missionaires, each of whom had a tolerable knowledge of music. In one of them the boys had depared not only to sing he air of trues correctly, but to activate whe considerable effect the base and tenor, while in 'se other the considerable effect the base and tenor, while in 'se other the

boys strummed and strummed and strummed again till it was more than questionable how much was gained by their singing at all. These two cases show prefly clearly where the fault of bad singing in our congregations lies, and afford a gentle hint in reference to this subject to those gentlemen who are placed over such institutions.

Yours very truly.

1—s.

To the Editor of the Morning Star.

DEAN SIR,—May I beg that you will kindly favor some friends who are desirous of information on the subject of caste, whether.

Irrends who are desirous of information on the subject of caste, whether,

1. It is a fact that there are those holding offices in the American Mission Church who openly would refuse to sit down to eat with a brother Christian, however holy and exemplary his fire might be, if he be not of their caste and would even refuse to dine with a European missionary should be have a low caste cond;?

2. Can such a state of things be consistent with the doctrines of the Christian religious and the example of Him who sait at meat with publicans and sinners and whose inspired apostic tells us that God hath made of one blood all that dwell on the earth, in contradistinction to the Hindu deterine at the base of easte, which says that "men are of different races!"

3. Is in to a fact that every mission on the continent of India, with the exception of the Tranquiar German Mission, has made renumeitation of caste a sins qua non for chrora membership convinced that (as a native convert, now an honored missionary of Christ said) "caste is the half of Hindustine."

If the foregoing be a fact, may we not look to the main-4. If the foregoing be a fact, may we not look to the maintenance of casts in the church, as one of the grand reasons why that church is in so languishing a state, and ought we not at once to set about weedings, although that process may thin our numbers considerably, preferring to have a few consistent Christians to a number of nominal ones? Yours, Jaffia, May 27, 1854.

ALPHA.

* We are not aware that there are any such persons. If there are, we should be glad to know it.—ED. M. STAR.

JAPAN OPENED.—The accompanying particulars of the success of the American Expedition to Japan and the results which are likely to accrue, we extract and condense from a very interesting article of three columns in the Friend of India of April 27th:

which are likely to acepte, we extract and contense from a very interesting article of three columns in the Friend of India of April 27th:

The Anericans in Japan.—It is three years since we wrote, "among the signs of the times, we think, we can discern in the fature a probability of the opening of the great empires. China and Japan, to Anglo-Saxon energy and Anglo-Saxon commerce." The first holf of the prediction remains to be accomplished. The second has been fulfilled. The Americans have obtained their treaty, and the Institronghold of exclusivism has been broken down. Commodore Perry, it will be remembered, promised the Japanese to return in six months for the answer of the emperor to his demand for a commercial treaty. The time granted was considerable, and no effort was spared to employ the delay thus obtained to divert the Americans from their purpose. As a last resort, advantage was taken of the presence of a Russian squadron. It was asserted that "Russian Diplomacy" had triumphed, that the Americans from their purpose. As a last resort, advantage was taken of the presence of a Russian squadron. It was asserted that "Russian Diplomacy" had triumphed, that the Americans were foiled, and that a special treaty had been concluded with the only power which has interests hostile to those of Japan. Undeterred by all these rumors. Commodore Perry kept his word. He had quitted Jedto at the end of July. He re-appeared on the 13th of Pehrany and found that the policy of exclusion had been abandoned and that the Russian demand had met with a cut refusal. He was most cordially neceived. The Americans continued for three weeks in frank and friendly intercourse with the Japanese. The time was occupied in a manner carbonally characteristic of both races. The Japan Commissioners, among whom were three members of the Aristocratic Council of Serven, which really governs the islands, received, and the basis of a commercial treaty was laid down. Any two ports may be selected by the Americans received, and the basis of a com

the Americans atome, but the Japanese nave expressed ones willingness to enter into similar engagements with any other power.

There are many points of view, from which these facts may well be regarded as of almost absorbing interest. We select but two. The first is general to the world, the second peculiar to ourselves, as the mosts's cessful of commercial nations. There now remains upon earlf no nation, which is absolutely out off from communion with the fresh energy of Europe. There are, it is true, many which no European footstep has ever yet approached. The interior of China, and the countries of Central Africa, parts of Australia, and whole islands in the Eastern Archipelago, still offer food for speculation, and a field for the geographical society. There are islands still inaccessible, from the ferocity of the barbarians whom we suffer to misuse them. The Paparans still own New Guinea, as a panther owns its den, and the Gualche is still the only being acquainted with the valies of the Amazon, and the Parana. There is in fact no nation remaining with whom separation from Europe is the earling fuel of policy, no one which by law probablus external commerce or which regards a liberal currosity as a state offence. That single fact would of itself justify the world's interest in this expedition.

Neverthleess it is of little Importance when compared to the next. The expectation will have borne good fruit, if it teaches Englishmen to undorstand the unswerving pertinacity with which Amezicans pursue a great design. It is five years

since this project first assumed a tangible shape. It is four since the came a confirmed idea of the American neople: it has been exposed to all kinds of interruptions, the death of the President who sanctioned it, and the recall of the officers appointed to command. The spirit of the nation animated its agents. Without bluster or brawado, Commodore Perry held quietly on to his first expressed design. Efiquete is emminotent in Japan. He broke it. Subterfuge is the weapon of all oriential courts, that of Jeddo included. Subterfuge was lost on a man who had only one purpose, and an iron determination for early it into effect. Commodore Perry took up his anchorage where he pleased, delivered his message in his own way, granted as long an interval as he thought fit, sailed back when the time was expired, overruied delay, the last refuge of conscious weakness, and finally dictated his own terms. The perseverance displayed by his government and binself in a portion of their plan, will be displayed in earrying out the remainder. To open a communication with Japan, was one of the political necessities of the United States. It was part of the great American project for turning file commerce of Asio from London to New York. Merchanis who are determined to regard only the business of the day, have ridiculed this scheme, because of the delays which have intervened between the sides and its completion. Similar delays did not prevent Commodore Perry from dictaining a treaty in the harbour of Jeddo. With the Pacific railway a matter of contract, with Californin, becoming a maritime power, with a coaling depot in Japan, and with a general war to distract Europe, that plan is brastening to completion. In less than five years Shangian will be thirty days' distant from New York. For the fireth time, we warm the merchant of London, that that result will inflict a greater bluw on the commercial prosperity of England, than the loss of a dozen.

OCEAN PENNY POSTAGE.—The whole charge on a single letter, at the present time, from any town in the United States to any town in Great Britain or Ireland, is 24 cents. Under the system proposed, it would be seven cents; or three cents for the American inland, two for the ocean transit, and two (one penny) for the British inland service. There is no measure within the constitutional com-

There is no measure within the constitutional competency of the United States Government to bestow upon the foreign-born inhabitants of America, which would do more to increase their social happiness, and to secure their sympathy and gratitude, than the establishment of an ocean penny postage. They number at this moment full three millions in this countries that the state of the try, who have left behind them in the Old World at least fifteen millions of relatives and friends, to whom they are bound by the strongest ties of nature and affection. These poor men and women from Europe produce at least half the letters that cross the Atlantic, and, owing to the poverty of their friends across the sten, they pay the postage on the letters they receive from them, as well as on those they write. As an illustration of the strength and warmth of the social affections existing between these emigrants and their friends in the Old World, the fact may suffice, that the Irish alone in America sent across the sea, to friends more than \$5,000,000, during the year 1852, in sums probably not averaging more than \$20 per remittance. Thus it required 250,000 letters merely to convey this amount to as many different homes scat-tered all over Ireland.

An ocean penny postage is demanded by the social necessities of the Anglo-Saxon race, which now numbers more than sixty millions; and before another century rolls its round, will number 500,000,000 of human souls, if it continue to increase at the ratio of the last sixty years. The United States, in the course of their expansion, must constitute the grand family centre of this mighty race, both by locality and attraction. Now is the juncture at which to intensify that attraction, by freeing that current of our social and political influence freeing that current or our solutions impediment; by giving the principles and ideas of our best institutions unrestricted egress. So shall this sisterhood of states hold to its heart, with bonds stronger than "hooks of steel," the vast populations of that race of which it will soon be the first numeriof that race of which it will soon be the first numeri-cal representative. By all the considerations embraced in these important facts, we trust every American Christiau, philanthropist, patriot, and citizen, in every post or sphere he may fill, will exert his influence in favor of the immediate establishment of a universal ocean penny postage.—Elihu Burritt.

WHAT THE BIBLE HAS DONE.—Rev. Mr. Grandpierre, a French pastor, has lately been traveling in America. Since lis return to France, he has published some "Notes" of list travels. In one place he thus speaks: "The word two has a magical effect. All that belongs to the laws and constitution is sacred in the eyes of the Americans. This explains why there is no a rmy and searcely a police to maintain public tranquility throughout the whole extent of a country equal, in surface, to all Europe. The United States army is composed of 15,000 men, stationed along the boundaries of the Western States, where Indian tribes are still found. There is not a soldier to be seen in the great ciries, New York, Boston, Philadelphia, Baltimere, &c. The order and peace of the country are placed in the safe-keeping of the clizens. We ask: What is it that forms such people and such magals its it the Roman Catholicism of Italy, Spain, and the miserable states of South America I or the rationalism of Germany, with the socialism it has engondered and spread over Europe I Or is a French latitudinarianism. I sit not rather the gospet faith, which the Americans of the United States, like the English of Great Britain, have received and still receive from the word of Godt?"

Russia has the largest unbroken territory in the world, covering nearly one-sixth of the globe. It is 41 times the size of France, and 138 times that of England.

OVERLAND INTELLIGENCE.

Our foreign news dates down to April 27th and is of much terest. We give several of the more important parti-

interest. We give several of the more important particulars;
At Constantinople 2,000 English troops, have been lodged in a paloce of the Sultan. At Gollipot there are assembled 25,000 men, French; sand 8,000 English. The troops were quartered in a Mosque which caused great indignation at Constantinople.

The war in the Baltic has commenced with the capture of 15 Russian merchantmen and 160 prisoners. The fleet, now near Gothland is steering for Svealong where 18 Russian memori-war are lying. An advanced squadron is sent into 1; Gull of Finland. All the Russian Baltic ports are declared under blockade. An offensive and defensive teraty is signed between England and France, who are doing all they can not turn Sweden and Demark from their neutrality. Austria and Prassia have also founded in a separate treaty agreeing not to arm against Russia—a condition which it is considered his results will not allow them to keep. The departure of troops Sec., to the East goes on with unabated vigor; 75 transports are my loading.

arm against Russis—a condition which it is considered the results will not allow them to keep. The departure of troops &c., to the East goes on with unabated vigor; 75 transport are now loading.

In Parliament Earl Clarendon said a protocol on the Eastern question had been signed on the 1st inst, by the Four Powers which would be found satisfactory. The principal condition is that one power shall never begin necociations with Russia without the conscal of the three other powers. The conveyance of books, pamphlets, parliamentary proceedings &c., by post to Ceylon is resumed at the following raics via Southampton—under 1-2 lb. eight pence; under 1b. 1c, 4b,; and er 2b, 2c, 8d, and so on. The impracticability of the Davier ship canal route is proved, and some say the exploring party has perished.

Russia ABD TURKEY.—One division of the allied fleets is at Varna and another at Kostenji. Some vessels are sent to remove the chains at the month of the Danabee-some to Blockade Odessa and the romainder are cruising. Admiral Dundars signalled to his fleet to "take, burn or destroy" overy they crossed the Danabe. Two encounters have taken place—one at Skripez near Kalafat and another at Grungevo; in both cases the Turks were victorious.

AMERICA.—We are glad to see that there is good reason to hope that the infamous "Nebraska bill" will not pass the House, although has a laredly passed the Senate by a large majority. The author of the shell, Senator Douglas, of Illinois, is supposed to have introduced it to please the Southerners, and to aid his own prospects for the Presidency of the United States; but he has made a miserable failure, and is regarded as politically dead. It is said that "dead as Douglas" has come to be one of the most common and expressive proverbs in some quarters of America. A number of illinois, is supposed to have introduced it to please the Southerners, and to aid his own prospects for the Presidency of the United States; but he lass made a miserable failure, and is regarded as politically dedad. It

ODESA TAKEN.—In the Observer of the 29th ult, brief particulars are giving of the capture, by the allied fleets, of Odessa, a city of great importance on the Black Sea. The event occurred on the 22d of April, the action commencing at 3 in the morning and continuing only two ficurs, when the fort was in the possession of the English and French. There were nearly 30 vessels present, but the Arelitust steamer appears to have borne the brant of the attack. Odessa comains a population of over 100,000 and is of much importance on account of its exports, particularly of wheat and other grains. It is a modern city, and its foundations were bid only sixty two years ago by the Russian Empress Calbarine.

The Russian Express—This fleat has we loose from a

years ago by the Kassan Empress Carbaine.

The Baltie Fleet.—This fleet, as we learn from a table in the Home News, numbers 50 vessels, carrying in all 2339 guns and ranging per vessel from 131 down to 3. The whole number of toos burthen is 86.69—the highest (the Duke of Welfington) 3700 and the lowest 295. The aggregate of the crows is 32,114 men—the highest 1100 and the lowest 50. All of the 50 vessels are steamers except 7, and other 100. All of the 50 vessels are steamers except 7, and other 100. All ogether it is probably the most formidable force with which to complete that the world has ever seen.

which to complete that the worm may ever seen.

GREAT STEAMER !—The Home News of April 23th states that the Eastern Steam Navigation Company are about to build an immense ship of 23,000 tons burtlien, to that 18 miles an hour, for the conveyance of goods and passengers to India, by way of the Cape. The vessel is expected to come out in 30 diays, and winout stopping for coal. Her length is about 700 feet; breadth 83; depth 38, and she will draw 28 feet of water. The united force of her engines with be 3000 hours apage.

PAUMBEN.—The Indian government are to expend £3000 in deepening Paumben channel, so as to be 13 reet at high water. The work, it is thought, will be of great benefit to the coasting trade; it will also allow the passing of vessels of 300 tons burthen, in ballast.

SINGAPORE.—Serious riots have recently occurred at Singapore among the Chinese, by which 500 persons are said to have lost their lives. The difficulties grew out of collisions between the members of various secret serieties. The military were called out to suppress the riot.

The American Clipper-ship Red Jacket was sold at Liver-pool lately for the sum of £50,000, the largest amount ever obtained for a ship in Liverpool.

SHIPPING NEWS.

KAYTES.—ARRIVALS AND DEPARTURES.—May 26.—
Arrived Schooner Mahamadoo Maulin, Bastiampilly, from Colombo and Paumben May 26, hound for Topcotorray, passengers F. W. Lemarchaud, Esq., and 10 natives.

May 29.—Arrived Schooner Probenta Maria, Savirimuttu, from Colombo and Paumben May 26 and 28. hound for Negapatam, passengers C. H. Ruddy, 18q., and 20 natives.

Satled the same day for Negapatam, passengers as above.

Printed and published at the American Mission Press, Manepy, Jaffna, Ceylon, by THOMAS S. BURNELL.